

Să citim Biblia împreună
FAPTELE APOSTOLILOR
CAPITOLUL 2

Pogorârea Duhului Sfânt

17 „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură ; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa vise !

18 Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu și vor proroci.

19 Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pământ, sânge, foc și un vârtej de fum ;

20 soarele se va prefăce în întuneric, și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită.

21 Atunci oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.”

Cuvântarea lui Petru

22 Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, Om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți ;

23 pe Omul acesta, dat în mâinile voastre, după sfatul hotărât și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege.

24 Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-L legăturile morții, pentru că nu era cu puțință

să fie ținut de ea. 25 Căci David zice despre El : „Eu aveam totdeauna pe Domnul înaintea mea, pentru că El este la dreapta mea, ca să nu mă clatin.

26 De aceea, mi se bucură inima și mi se înveselește limba ; chiar și trupul mi se va odihni în nădejde : 27 căci nu-mi vei lăsa sufletul în Locuința morților și nu vei îngădui ca sfântul Tău să vadă putrezirea.

28 Mi-ai făcut cunoscut căile vieții și Mă vei umple de bucurie cu starea Ta de față.”

29 Cât despre patriarhul David, să-mi fie îngăduit, fraților, să vă spun fără șfială că a murit și a fost îngropat ; și mormântul lui este în mijlocul nostru până în ziua de azi.

30 Fiindcă David era proroc și știa că Dumnezeu îi făgăduise cu jurământ că va ridica pe unul din urmașii săi pe scaunul lui de domnie, 31 despre învierea lui Hristos a prorocit și a vorbit el, când a zis că sufletul Lui nu va fi lăsat în Locuința morților și trupul Lui nu va vedea putrezirea.

32 Dumnezeu a înviat pe acest Isus, și noi toți suntem martori ai Lui.

33 Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți. 34 Căci David nu s-a suit în ceruri, ci el singur zice : „Domnul a zis Domnului meu : „Șezi la dreapta Mea, 35 până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale”. 36 Să știe bine, dar, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus pe care L-ați răstignit voi.” ...

[Cont. în nr. viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 228 / Duminică 15 Iulie 2018

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Mai tare decât lanțurile
- Eul e vrednic de ură
- Proverbe despre minciună
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Minte bolnavă – trup bolnav
- Versetul de aur al Bibliei

DE MEMORAT / JOI 26 IULIE 2018

„Am fost tânăr, și am îmbătrânit, dar n-am văzut pe cel neprihănit părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pâinea”.

PSALMUL 37 : 25

Editorial. Priviri în evenimentele viitoare (I)

Când în anul 1812 Napoleon I a întreprins expediția lui militară împotriva Rusiei, a primit trei avertizări remarcabile, garantate istoric, cărora totuși nu le-a dat nicio atenție.

Prima : la traversarea în marș a districtului administrativ Gumbinnen, după ce ziua bătuse numai un vând moderat, s-a ridicat o furtună violentă, care a smuls doi tei puternici și bătrâni, care erau pe marginea drumului și i-a culcat de-a curmezișul peste drum, așa încât drumul a fost închis complet.

Până ce arborii uriași au fost îndepărtați și drumul carosabil a fost din nou liber, Napoleon a trebuit, reținut de arbori, să petreacă mai multe ore în hanul satului.

A doua : După ce granița rusească a fost trecută și a fost ridicată prima tabără din țara inamicului, împăratul a făcut un drum călare de la cortul lui prin toată tabăra. Între timp s-a ridicat o furtună. Înainte ca Napoleon să fi ajuns la cortul lui, a căzut un trăsnet și cortul a ajuns în flăcări, astfel încât a ars de tot.

De al treilea semn a avut parte la Poniemon, pe muntele care mai târziu a fost numit după el, „muntele lui Napoleon”, de unde intenționa să ordone traversarea fluviului Niemen. Aici a căzut, călărind la vale cu calul lui arab, un cal așa de sigur altminteri, fără să aibă însă vreo pagubă. Ridicându-se repede a spus : „*Dacă aș fi roman, m-aș întoarce*”. Romanii puneau mult preț pe semnele favorabile sau prevestitoare de rău.

Napoleon nu s-a întors – cât de des va fi dorit mai târziu, după ce mândra lui armată a fost nimicită, să se fi întors ! Mulți oameni doresc în seara de revelion să primească semne prevestitoare pentru evenimentele anului care vine – i-ar ajuta acestea ? Tot nu s-ar întoarce.

Dumnezeu trimite uneori semne, dar experiența ne învață că oamenilor nu le pasă de ele. De curând se citea în ziar : „Într-o fabrică de țigle cu aburi din H., constructorul de coșuri, M., a căzut în așa fel încât a murit pe loc.

În buzunarul lui a fost găsită o scrisoare de la soția lui, în care se spunea că a

avut un vis îngrozitor, și anume, că soțul ei se va prăbuși și își va găsi astfel moartea.

Ea nu mai avea liniște și îl ruga să renunțe la meseria lui plină de primejdii și să-și aleagă alta. Scrisoarea fusese scrisă câteva zile mai înainte”.

Și visul pe care soția lui Pilat din Pont l-a visat în noaptea dinaintea răstignirii Domnului a rămas fără rezultat – nefericitul om a primit vestea de avertizare a soției lui, dar n-a ascultat-o. (Luca 27 : 19)

Că Dumnezeu vorbește unor oameni prin vise pentru a-i împiedica de la pierzare este scris : „*El vorbește prin visuri, prin viziuni de noapte, când oamenii sunt cufundați într-un somn adânc, când dorm în paturile lor.*

Atunci El deschide urechile oamenilor și le întipărește învățăturile Lui, ca să-l abată pe om de la rău și să-l ferească de mândrie, ca să-i păzească sufletul de groapă și viața de loviturile sabiei”. (Iov 33 : 15 – 18)

Deci există câteodată priviri în evenimentele viitoare, există presimțiri, semne prevestitoare, vise care conțin, într-adevăr, avertizări date de Dumnezeu.

Dar în mod obișnuit oamenii le ignoră, de multe ori pentru că sunt prea mândri ca să se plece în fața avertizării, chiar și atunci când sunt convinși lăuntric de însemnătatea ei.

„După o viață în păcate, de care astăzi mă rușinez – [așa povestește un creștin] - m-am mutat în America de Sud. Acolo m-am alăturat unei mișcări rebele – astfel am ajuns pe câmpul de luptă.

Într-o seară, - ziua adusese o ciocnire cu inamicul – m-am culcat sub cerul liber ca să dorm. Atunci am visat că sora mea, care era moartă deja de trei ani, stă în fața mea și spune :

„Jakob, în 13 noiembrie 18.. vei muri.” I-am răspuns în somn : „Marie, ce faci aici ? Tu ești moartă și de ce îmi vorbești astfel ?” la care ea a răspuns : „Jakob, crede-mă, în ziua numită vei muri.”

M-am trezit plin de groază și dimineața le-am povestit visul camarazilor mei, care dormiseră cu mine la focul de strajă. N-au știut să-mi spună multe despre acest lucru, dar unul a zis : „Azi trebuie să dai ortul popii ; ți-o spun dinainte !”

Firește că el vedea în acest vis un prevestitor al morții. Dar deocamdată am rămas în viață și după mai mult timp m-am întors acasă, pentru a mă ocupa iar de afacerea mea de mai înainte.

Dar visul pe care l-am avut pe câmpul de luptă din America, m-a urmărit neîncetat. Spre necazul meu nu-mi puteam aminti data anului pe care o numise sora mea, în timp ce ziua și luna mi-au rămas exact în memorie.

Cu gândul că vorbele surorii mele s-ar putea dovedi adevărate, am început ca de fiecare dată în vară, cam în iulie, să devin „evlavios”, ca astfel să mă „pregătesc” pentru eventuala moarte din noiembrie.

Odată ce funestul 13 noiembrie era trecut fără să mă ajungă moartea, decădeam iar cu totul în purtarea mea lumească, întotdeauna până venea iulie. Astfel am procedat mulți ani.

Între timp, conștiința mea s-a trezit în sfârșit cu adevărat ; Dumnezeu mi-a pus păcatele în fața ochilor. Dar acum m-a cuprins disperarea”... (Continuarea în numărul viitor)

[Preluat din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, Anul XV- 1909 – 1910]

Versetul de aur al Bibliei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.*

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

285. Rugăciunea pentru alții

„*Adevărat, adevărat vă spun că orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da”.*

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 16 : 23

1. Când creștinii cei dintâi auziră, că apostolul Petru fu aruncat în închisoare de către regele Irod Agripa, făcură rugăciuni pentru Petru, și Domnul l-a mântuit de moarte scăpându-l din temniță printr-un înger.

2. Când diaconul Ștefan căzu zdrobit de pietrele ce se aruncau de dușmanii săi asupra lui, el moare rugându-se pentru ei între cari păzind veșmintele lor, era și tânărul Saul.

Rugăciunea fu auzită de Saul care în urmă s-a transformat în Pavel.

3. Fericitul Augustin ca tiner era mai mult decât alții, în legăturile necredinții, în ale cameraderiei rele, și în ale datinelor rele.

Dar maica lui s-a rugat pentru el – 16 ani. Rugăciunea ei l-a transformat într-un creștin distins și bărbat bisericesc.

Iată puterea rugăciunii ea e mai tare decât lanțurile oamenilor pentru trup decât ale Satanei pentru suflet.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Le moi est haïssable** (fr. „Eul e vrednic de ură” sau „e de nesuferit”) - Această cugetare a lui Blaise Pascal, din cartea sa *Pensées*, servește acelor care vor, invocând autoritatea ilustrului gânditor francez, să combată pe individualiști, egoiști¹ și egocentriști².

Iată și „expunerea de motive” care însoțește cugetarea : „*Eul e de nesuferit ... pentru că e nedrept în sine și se socoate buricul pământului ; e incomod pentru alții prin aceea că vrea să și-i aservească, căci fiecare Eu este dușmanul și ar vrea să fie și tiranul tuturor celorlalți”.*

[¹ Cel ce nu se gândește decât la sine. (Șăineanu, ed. VI, 1929) ² Egocentrismul este : „Tendința de a raporta totul la sine însuși, de a privi totul prin prisma intereselor și a sentimentelor personale”.]

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 9. Minte bolnavă - trup bolnav

Tensiunea emotivă poate să influențeze atitudinea mușchilor. Fiecare am simțit cum mușchii noștri se contractează atunci când am devenit fricoși sau supărați. Mușchii contractați pot produce dureri, ceea ce se poate demonstra strângând un pumn câteva minute. Așa putem înțelege de ce oamenii neliniștiți cronic suferă foarte mult de nevralgii puternice cu tensiune, care produc contractarea mușchilor gâtului. Mușchii intestinelor, care nu sunt supuși voinței noastre, pot de asemenea să fie afectați. Să luăm în considerare, ca exemplu, debarcarea parașutiștilor noștri în timpul celui de al doilea război în Franța. În timp ce oamenii pluteau încet în jos, gloanțele germane suierau în jurul lor. Închipuiți-vă cum v-ați fi simțit în locul lor. Închipuiți-vă mesajele rapide care au fost transmise de la centrele lor emotive la mușchi și intestine.

Tensiunea emotivă poate de asemenea să se manifeste prin dureri de inimă. Într-o zi am primit o chemare urgentă ca să văd un student care „murea în urma unui atac de inimă”. L-am găsit pe podea cu respirația pierdută și cu mari dureri la inimă. El prezenta aproape aceleași simptome ca o persoană care moare în urma unui atac de inimă, dar nu era în pericol în nici un caz. Era nou venit la universitate și a avut dificultăți ca să se adapteze la ritmul vieții universitare. Durerea lui de inimă era tot atât de reală ca și o durere provocată de o coastă ruptă ; ea nu era cauzată de o boală de inimă, ci de un centru emotiv deranjat. [Cont. în numărul viitor]

Proverbe armenesti despre minciună

• Limba mincinosului e scurtă. • Minciuna are picioare scurte. • **Minciuna umblă, dar nu înaintează.** • Minciuna e putredă pe dedesubt. • Gura sacului minciunii e deschisă. • Până vine adevărul, minciuna înghite lumea. • Casa mincinosului a luat foc, și nimeni nu a crezut. • Minciuna e zăbala adevărului. (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. **Nu există om fără păcat** : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) 2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. 3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”